

[Lange.]

te, og det radikale Partis Ordfører i Folketinget, Hr. Rager, fremsat Udtalelser, der formede sig som et Angreb paa Grosserer-Societetets Komité — efter min Formening et illoyalt Angreb paa Komiteen — for den Maade, man har løst Ny-Importørspørgsmaalet paa. Saaledes som jeg kan læse disse Udtalelser — jeg hørte dem for Resten ogsaa —, søger man at fremstille Sagen over for Ny-Importørerne, som om det var muligt at give disse et saa stort Kvantum, at de kan bygge en Forretning op derpaa. Men i visse Brancher er det end ikke muligt for de *bestaaende* Virksomheder at faa tildelt saa stor Import, at der virkelig kan bygges en Forretning derpaa. Kan man saa virkelig for en saadan Branche give det Udseende af, at man kan give Ny-Importører saa stort et Tildelingskvantum, at det er muligt at bygge en Virksomhed op derpaa? Jeg synes, at denne Kritik af Grosserer-Societetets Komité er saa meget mere urimelig, som der baade fra Komiteens og fra Provinshandelskammerets Side er gjort et stort og overordentlig vanskeligt Arbejde for at løse dette Spørgsmaal. Det er en ganske overordentlig vanskelig Opgave over for de mange, som søger at blive Ny-Importører, virkelig at bedømme, om den unge Mand, der melder sig som Ny-Importør, har Betingelser for at skabe en sund og god Virksomhed. Det er meget vanskeligt at bedømme, om det nu ogsaa er hans Mening at ville gøre det, eller han kun vil skaffe sig Attester, som han kan opnaa en eller anden økonomisk Fordel ved, og maaske i mange Tilfælde kun er Straamand for en Virksomhed, han er ansat i eller bliver betalt af.

Naar derfor de to nævnte Organisationer trods de Vanskeligheder, der er forbundet med den Opgave, man har betroet dem, har søgt at løse den paa bedste Maade — og der er ingen, som har nogen som helst Ret til at betvivle, at de har søgt at løse Opgaven bedst muligt —, er det ganske urimeligt at falde dem i Ryggen og rette den Slags Angreb paa dem, som her er rettet.

Jeg vil ogsaa gerne gøre en Bemærkning om Importørbegrebet, som den ærede Ordfører for Venstre var inde paa, og som han fremsatte Udtalelser om, der falder ganske sammen med Udtalelser, jeg ved mange tidligere Lejligheder har fremsat om dette Spørgsmaal. Hvis man nu gaar over til et helt andet Grundlag, er der endnu mere Grund til at løse dette Spørgsmaal, end der tidligere har været, fordi man ellers vil fastslaa de Uretfærdig-

heder, der er blevet begaaet mod en stor Kreds af Folk, som i Virkeligheden har været Importører, men ikke har kunnet blive anerkendt som saadanne efter de urimelige Regler om, at det er den, der har den udenlandske Faktura, som er Importør. Vil man slaa den Uretfærdighed, man her ved har begaaet, fast som et rimeligt Grundlag i Fremtiden? Gennem den Fortolkning af Importørbegrebet, der hidtil har fundet Sted, er der begaaet og vil der blive begaaet en stigende Uretfærdighed over for Provinsens Købmænd. De har paa et tidligere Tidspunkt set deres Fordel ved at købe sammen med maaske en stor københavnsk Importør, saaledes at den københavnske Importør i Virkeligheden kun har været Agent. De har købt med al den Risiko, en Importør nu engang maa udsætte sig for. Indskrænkningerne i Varetilførselen virker saa i første Række saaledes, at de ikke mere kan købe Varene med en Agents Provision, men maa købe dem med en Importørs Avance eller en Mellemands maaske ret store Avance. De bliver paa denne Maade ukurrencedygtige, og fortsætter man med Indskrænkningerne, saaledes som man paa mange Omraader har gjort, ja, saa kommer den Situation, at den københavnske Importør og Agent kan sælge alle sine Varer en detail, han behøver slet ikke mere at gaa ud til Provinsens Importører for at sælge Varene til dem. Og saa staa disse da i den Situation, at de overhovedet ikke er i Stand til at skaffe Varer.

Det er den store Uretfærdighed, der gennem denne Fortolkning af Importørbegrebet er sket over for mange Importører, ikke alene Importører i Provinsen, men ogsaa københavnske. Det er denne Uretfærdighed, som, jo mere man indskrænker, bliver mere og mere urimelig over for de Folk, det gaar ud over. Jeg vil derfor meget anmode den højtærede Handelsminister om, hvis denne Lovgivning bliver ført igennem, da at tage dette Spørgsmaal op til en meget alvorlig Overvejelse; thi det bør af Retfærdighedshensyn løses. Det bør ikke gaa, som det — hvad den ærede Ordfører for Venstre har paapeget — er gaaet ved tidligere Lejligheder, at man har lovet os, at Spørgsmaalet skulde blive løst, men at Resultatet er blevet, at der ikke er kommet noget ud af det, ja, at der ikke engang er blevet ført de Forhandlinger, man har lovet os.

Jeg vil saa gerne til Slut med Hensyn til Spørgsmaalet om den Indflydelse, man siger, man vil give Partierne, give visse Befolkningsdele Lejlighed til at øve gennem